

Ne Diye

– AuBaDe) · 02 Mayıs 2021

Kaderin solgun gülleri içinde
Benim tek servetim bahçenin aydınlığıydı
Şebboylar arasındaydı, evim
Selvilerin üstünden batarken gün
Bastırılmış açlığımda orucum
Gözümde suyun zerrecikleri billurlaşırdı
Her damlası bir sevda kasesi
Ve lezzet iftarında şebnem tepsisiydi

İşim resim yapmaktı benim
İslatırdım önce tualı gerilsin diye
Sonra güneşten alırdım gölgeye
Ve yukardaki dağları boyarım
Dallara alacalı kuşlar konardı
Seyrederlerdi beni
Havuz kurna sesi akarda akardı.

İssiz yamacın rüzgar alan yerindedir köyüm
Sarı toprakla sıvanmış evim
Babamin ellerinin izi vardır
Benim babam çerçiydi
Kap, kaşık satar gönül hoşluğu alırdı
Babam öldüğünde çokca yıldız kaymıştı
Annemin saçları bembeyaz olmuştu
Her şey yalan dedi annem.

Saadet çemberinden geçtik biz
Bilgisiz topladık meyvaları
Bahçemiz duyguyla ekilir, hüsrarla biçilirdi,
Neşemiz yinede eksilmezdi
Çocuklar durmaksızın oynardı
Ben ses verirdim onlara.

Tüm yükümü sırtlayıp
Kaderin misafırlığına gittim.

Tutkunun varlığını aradım
Hüthütün kanat seslerinden ayrıldım
Bir yer vardı kader yolunda
Gönül doyunluğunun serin havasında.

Neler gördüm neler
Gölge gibi adım, adım,
Peşimde biri mi vardı
Bir şale gördüm irfan bağında
Birçok asu gördüm haylazdı
Bilinçli bir fakih gördüm
Dolu, dolu nasihat verdi
Yüküm ağırlaştı
Yol boyunda yalnız bir ağaca yaslandım
Uyukladım biraz
Zamasızlığa dalmıştım
Mutluydum bu garip yerde
Ne diye dönecektim ne diye

Mustafa Yaman
1 Mayıs 2021